

[Udenrigsministeren.]

de vilde høre, men ganske naturligt saaledes, at det dér maatte forudsættes, at man i rimelig Grad tog Hensyn til, i hvilken Gruppe man jævnt taget efter hele Karakteren af sin Toldpolitik hørte hjemme.

Den første Gruppe blev den store Gruppe. Til den hører de allerfleste af de deltagende Stater. Den anden Gruppe, der har valgt at stille sig som Lande med kun faa Satser bundne i Overensstemmelse med de faktisk foreliggende Forhold, er en i Tal lidet betydende Gruppe, men denne Gruppe har en særlig Interesse for os, thi til den hører baade Danmark og det Land, til hvilket Hovedparten af dansk Udførsel gaar. Denne Gruppe omfatter England, Holland, Danmark, Norge og Portugal.

Naar den danske Delegation valgte at slutte sig til denne Gruppe, var det ganske naturligt, fordi vi hørte hjemme i den i Kraft deraf, at kun en ganske lille Del af de til Danmark indførte Varer er undergivet Toldbinding. Det vilde paa Forhaand have været et unaturligt Træk fra dansk Side at stille sig i den anden Gruppe.

En Stat, som stod Danmark nogenlunde nær i saa Henseende, nemlig Sverige, har stillet sig i den anden Gruppe, men Begrundelsen deraf ligger i det ganske særlige Forhold, at der for Tiden staar en Strid om Landbrugsbeskyttelsen i Sverige, som utvivlsomt danner Baggrunden for den svenske Regerings Beslutning i saa Henseende.

Der er i øvrigt Grund til at understrege, at de tre af de fem Lande, som har stillet sig i denne Gruppe: Danmark, Holland og England, er de tre Lande i Europa, som har de laveste Toldmure, og som med størst Fasthed og Følgerigtighed har fulgt Frihandelspolitikken i den foregaaende Tid. Og der er vel Grund til at tilføje, at disse tre Lande, som det atter og atter understreges under Forhandlinger i England, er de tre europæiske Lande, der har den højeste Levefod for Landenes jævne Befolkning.

Naar vi nu staar overfor de paagældende Aftaler, antager jeg, at mange herhjemme vil være tilbøjelig til at sige: Hvorledes er Stillingen overfor Tyskland, i hvilken Grad bindes tyske Toldsatser ved de Aftaler, som her træffes? Det er jo naturligt, fordi Tyskland næst England er det Land, til hvilket vi udfører mest, og fordi Tyskland driver en Toldpolitik, som har væsentlig Betydning for dansk Udførsel, og som er væsensforskellig fra den engelske Toldpolitik. Det er særlig naturligt i Øjeblikket, fordi

vi for nylig har haft Toldvanskeligheder med Tyskland paa et Omraade, der i betydelig Grad interesserede i Danmark.

Jeg kan da paa Spørgsmaalet om, hvorledes Tyskland vil stille sig, svare, at for Tarifsatsernes Vedkommende vil Tyskland være bundet med den svage Begrænsning, som jeg nævnte før; kun i rene Undtagelsestilfælde efter vidtgaaende Forhandlinger og ved Overenskomst med andre Magter vil Tyskland være i Stand til at forhøje sine Toldsatser for de Grupperes Vedkommende, hvor disse er bundne. Jeg nævnte før, at dette var over Halvdelen af alle tyske Toldsatser, og jeg kan tilføje, at til denne Del af de tyske Toldsatser hører saa godt som alle de for Danmark mest betydende Grupper indenfor den tyske Toldorganisation.

Det er nemlig saaledes, at til denne Gruppe hører hele den store Række af de Landbrugsprodukter, som udføres fra Danmark til Tyskland. Det gælder Heste, det gælder Kreaturer, det gælder Affald, det gælder Ost, Æg, hermetisk Mælk. Med andre Ord, det vil for Danmark være af megen Værdi, at Tyskland paa denne Maade gaar ind under internationale Aftaler.

Det næste Spørgsmaal, der er Grund til at besvare, er dette: Hvor længe gælder Aftalen? Og dertil maa svares, at foreløbig er Bestemmelsen af særdeles forsigtig Karakter. De trufne Aftaler forudsættes at gælde til 1. April, men de kan først træde i retslig Gyldighed i November Maaned, selv om de deltagende Magter paa Forhaand har erklæret, at de vilde tage vidtgaaende Hensyn til dem i alle mellemliggende Afgørelser.

Aftalerne kan altsaa opsiges igen fra 1. April 1931, men med to Maaneders Varsel og saaledes, at for saa vidt som de ikke opsiges, bliver de derefter i Kraft i de følgende Perioder, hver paa 6 Maaneder, stadig saaledes at forud for Udløbet af en 6 Maaneders Periode vil de med 2 Maaneders Opsigelse kunne træde ud af Kraft. Men det bør tilføjes, at hvis nogen Stat, der deltager i Afslutningen af Traktaten, træder tilbage fra den i den Tid, der ligger efter 1. April 1931, da vil andre Stater kunne fremkalde en Forhandling mellem de forskellige i Aftalen deltagende Stater om, hvorvidt denne vedblivende bør være i Kraft, og det vil da betyde, at hver af de deltagende Stater paa det Tidspunkt vil være frit stillet.

Dernæst: Hvem er nu med til denne Aftale? 30 Stater har deltaget i Forhandlingerne; Sovjetunionen har ikke deltaget, og Albanien heller ikke, medens der paa den anden Side mellem Deltagerne var 4 ikke